

РЕШЕНИЕ

№ 7510

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9274** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на зам.-началника на Дирекция за национален строителен контрол, подадена чрез юрк. А., против решение от 29.06.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 132 състав, постановено по НАХД № 10779/2022 г. С решението е отменено издаденото от касатора НП № С-13-ДНСК-124/14.07.2022 г.

В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон, при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в противоречие със събрания по делото доказателствен материал в неговата цялост - касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Претендира се неговата отмяна и постановяване на ново по съществуващото на спора, с което да се потвърди НП.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - „РУБИКОН ИНЖИНИРИНГ“ АД, не се явява и не се представлява. Ангажира писмен отговор на КЖ, както и писмена молба от 02.11.2023 г. със становище по съществуващото на спора. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната

жалба.

Административен съд – София град, XVI касационен състав, при преценка допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията по чл. 218, ал. 2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока за обжалване по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационен контрол пред настоящия съд съдебен акт.

Производството пред СРС е образувано по жалба на „РУБИКОН ИНЖИНЕРИНГ“ АД против НП № С-13-ДНСК-124/14.07.2022 г., с което за нарушение на чл. 168, ал.1, т.4 от ЗУТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., на основание чл. 237, ал.1, т.18 от ЗУТ, във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал.1, т.15 от ЗУТ. Оспореното пред СРС наказателно постановление е издадено въз основа на съставен на 18.05.2022 г. срещу дружеството АУАН за това, че при проверка, извършена на 13.04.2022 г. било констатирано, че в качеството си на лице, осъществяващо строителен контрол на строеж "Реконструкция на релсов път по бул. Ц. Б. III - от пл. „Руски паметник“ до трамвайно ухото „К.“, в периода от 09.04.2021 г. до 13.04.2022 г., не е осъществило контрол по време на строителството, тъй като строителната площадка почти в цялото трасе не е обезопасена с временни предпазни огради; преди светофара на "П. център" е отнета част от паважната настилка на булеварда, без изпълнено обезопасяване и без ограничителни знаци, предвидени по ВОД (временната организация на движението); по уличното платно са били поставени безразборно бетонови стойки за ограда; както и че основната, задължителна сигнализация и маркировка не е изпълнена, в нарушение на одобрения проект, с което не са били осигурени здравословни и безопасни условия на труд при изпълнение на СМР.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си, Съдът е събрал всички необходими гласни и писмени доказателства и е обосновал своите прави изводи. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. СРС правилно е установил фактическата обстановка, която се споделя изцяло от настоящия състав, поради което същата не следва да се преповтаря.

В решението въззивният съд е изложил мотиви, че административнонаказателното производство е проведено без нарушаване на процесуалните правила визирани в ЗАНН. Същото е започнало въз основа редовно съставен АУАН; НП е мотивирано; издадено е от компетентен орган, а административнонаказателната отговорност е ангажирана срещу правилно определен адресат. Според СРС, спорът касае извършено от дружеството /осъществяващо строителен надзор/ нарушение в периода 09.04.2021 г. - 13.04.2022 г., свързано с неосъществяване на контрол, относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството. В тази връзка конкретно е приел, че в случая от събраните доказателства не може да бъде направен обоснован извод за извършено нарушение на задълженията по чл. 168, ал. 1, т. 4 ЗУТ, в периода от 09.04.2021 г. до 12.04.2022 г., изразяващо се в неосъществен контрол спрямо строителя, касаещ поставянето от последния на обезопасителни

огради и пътни знаци, включително на табели С4, съгласно одобрения проект по част ВОД. Установено е само липса на предпазни огради в определени участъци от трасето единствено в деня на проверката - 13.04.2022 г. В тази връзка е прието, че в деня на проверката няма липса на пътни знаци за вертикална сигнализация, включително табели С4, предвидени с одобрения проект в част ВОД. СРС приема този извод, позовавайки се на показанията на св. И. и Т., които са обсъдени подробно в решението при анализа на доказателствата. На следващо място, според решаващия състав в проекта за ВОД не е предвидено поставянето на обезопасителни огради, а само на вертикална сигнализация и хоризонтална маркировка, поради което липсата им (на обезопасителните огради) не осъществява нарушението, така, както е описано в НП /липсата им в нарушение на одобрения проект по част ВОД/. Обърнато е внимание, че в проекта дори да е било предвидено поставянето на обезопасителни огради, то доказателствата по делото сочат, че предпазните огради в тези участъци са временно премахнати от строителя с оглед технологичната възможност да се извършват строително-монтажни дейности до самото платно и разтоварване на материали от тежкотоварни автомобили.

С оглед изложеното е обоснован и крайния извод, че дружеството не е извършило нарушението, за което е ангажирана отговорността му, поради което НП е отменено като незаконосъобразно.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Релевираните с касационната жалба доводи са неоснователни. Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл. 312 и чл. 313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл. 84 ЗАНН. СРС е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН и дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН. В тази връзка е направил и правилен извод, че при съставянето на АУАН и при издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

На дружеството е вменено като нарушение, това, че в качеството си на лице, осъществяващо технически надзор не е осъществил контрол по време на строителството (чл.168, ал.1, т.4 ЗУТ) и по този начин е бездействал (напр. стр. 2 от НП). Противно на изложените в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел, че дружеството не е извършило нарушението, за което е ангажирана отговорността му с НП, тъй като от фактическа страна е установена само липса на предпазни огради в определени участъци от трасето в деня на проверката - 13.04.2022 г., което обаче не осъществява нарушението, така, както е описано в НП /липсата им в нарушение на одобрения проект по част ВОД/. Предложената от СРС аргументация е убедителна, съответна на закона и напълно се споделя от касационния състав, поради което не следва да се преповтаря - чл. 221, ал.2 АПК.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е правилно, като не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в размер на 700 лв. – платено в брой адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София – град, XVI – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.06.2023г. по НАХД № 10779/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол, [населено място], [улица], да заплати на „РУБИКОН ИНЖИНЕРИНГ“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата от 700 /седемстотин/ лева - разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.